

Krantenartikel door Wouter Klootwijk

Gepubliceerd op 13 september 2008, 07:52

Het mannetje

In Engeland is een wonder geschied. Het Engelse consumentenpubliek moest niets hebben van kalfsvlees. Vanwege medelijden met de beesten. Dat kwam bij dierenactivisten vandaan die er in campagnes op wezen dat kalveren een allerberoerdest leven hebben als ze voor het vlees gehouden worden. De weerzin tegen kalfsvlees is zo groot, dat menig supermarkt in Engeland het helemaal niet verkoopt.

Maar nu zijn het weer dierenactivisten die uitdragen dat het juist goed en belangrijk is om kalf te eten. Hoe het komt dat de Engelse Dierenbescherming opeens kalfsvlees hartelijk aanbevelen wordt niet uitvoerig uitgelegd. Wel is er aandacht voor de ontdekking van het mannetje.

Mogelijk hebben veel burgers gedacht, als we geen kalfsvlees eten zijn er gewoon geen kalveren meer. De warenkennis bij veel Britse consumenten is niet groot. Dat kaas van melk gemaakt wordt wisten veel Engelse schoolkinderen niet.

Wat nog veel minder mensen en kinderen weten, is dat voor de productie van melk, een koe, een geit of een melkschaap eerst jonkies krijgen moet. En nog altijd is de helft van alle kalveren en lammeren die geboren worden mannetje. Wat moet je met een mannetje? Opeten dus. Dat hebben Engelse dierenvrienden inmiddels begrepen.

Kalveren werden eertijds slecht behandeld. De vroegere felle antikalfsvlees-campagnes hebben wel de consumptie beïnvloed, maar er bleven mannetjes geboren worden. Andere tijden breken aan. Dierenactivisten zeggen nu: geef de mannetjes een goed leventje en eet ze zelf op.

Het is hier al eerder ter sprake gekomen. We zouden in Nederland net zo moeten redeneren. Ook als het om bokjes gaat. Geitenkaas is populair. Maar aan elk geitenkaasje kleeft bokkenverdriet. De bokjes brengen bijna niks op en de geitenhouder moet er van af. Maar waar koop ik dan een gebakken bokje? „Bij ons, wij maken er saté van”, schreef de uitbater van Indonesisch restaurant Priok in het Friese Arum. Onthouden! Ik proefde bokkenvlees van een biologische geitenhouder in de Schermerpolder en viel om van verbazing. Zo lekker, dat ik niet begrijp dat in Nederland nauwelijks geitenvlees gegeten wordt. Waar blijven ze dan? In het buitenland! Bokjes vinden zo'n lange reis in een vrachtwagen heel vervelend. Ze zijn beter af als ze mogen blijven in de best denkbare omstandigheden. En dan in de pan.